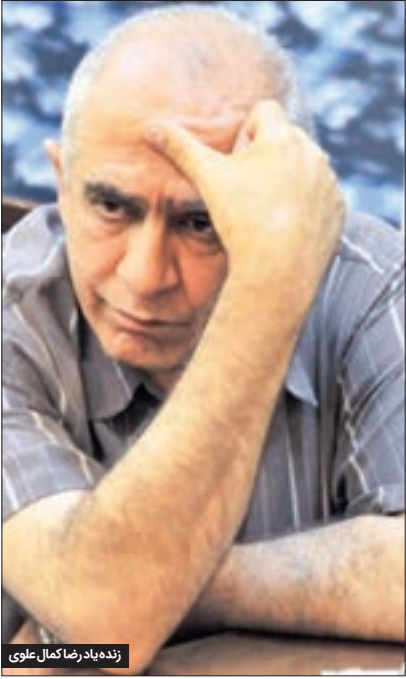

بی‌مهری ماه‌مهر

یادی و یادبودی از هنرمندان فقید تئاتر مشهد که در نیمه دوم مهرماه در دهه ۹۰ دار فانی را وداع گفتند

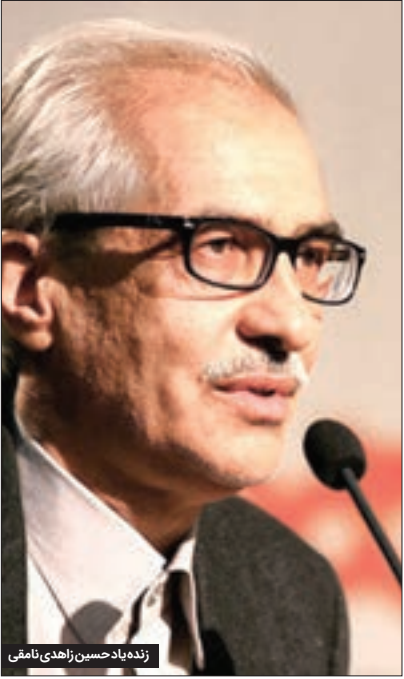
زنده‌یاد رضا رزاقور

زنده‌یاد رضا کمال علوی

زنده‌یاد حسین مشمول مقدم

زنده‌یاد حسین زاهدی نامقی

سید جواد اشکذری

یادمان

پیش‌کسوتان جریان‌ساز تئاتر مشهد هنرمندان تاریخ این عرصه هستند که با میراثی که به جا گذاشته‌اند، توانسته‌اند به این هنر ۱۱۰ ساله هویت ببخشند. آن‌ها در میان ما نیستند ولی اثرات و اتفاقاتی که در عمر

مردنهای تئاتر مشهد

۱۰ روز پیش اولین سالگرد رفتنش از این دیار بود، پیرمردی کم حرف اما با نگاهی عمیق به جهان اطرافش. او انسان آرام و دل‌نازکی بود که دنیای خاص خودش را داشت، دنیایی ساکت، بی‌پیرایه و دور از غوغاهای کاذب هنری. او چند سال به دلیل یک بیماری مزمن، درد کشید، به‌طوری‌که تقریباً نزدیک به ۱۳ سال از فضای تئاتر دور بود و روزگار را در تنهایی خودش سپری می‌کرد. او همه فعالیت‌هایش را در خلوت خودش انجام می‌داد. از او به‌عنوان «مردنهای تئاتر مشهد» یاد می‌شد. همین تنهایی هم باعث‌شد که به‌آفرینش کارهای ماندگار دست‌بزند. نسل جدید تئاتر مشهد به‌همین دلیل او را کم‌تری می‌شناسد اما اواز عوامل رونق حوزه تئاتر کودک و نوجوان رضوی در مشهد در دهه ۹۰ به شمار می‌آید.

- از نسل اول نمایشنامه‌نویسان

او از نسل اول نمایشنامه‌نویسان تئاتر مشهد بود که پیش از انقلاب اسلامی نگارش نمایشنامه و کارگردانی تئاتر را شروع کرد. «باران در شب» اولین اثری بود که بعد از اجرا در تئاتر مشهد و بجنورد، این هنرمند فقید را به‌عنوان یک جوان خلاق، نقل محافل و رسانه‌های خراسان بزرگ کرد. او بعد از مهاجرتش به تهران و فعالیتش در حوزه هنری به‌عنوان نمایشنامه‌نویس، چند اثر دیگر نوشت که «سرگذشت اصنام»، «نیمکت‌های چوبی»، «آذر ماه آخر پاییز» و «بیر بدجنس» از جمله این آثار بود. نمایشنامه وقتی که گرگ روزه می‌کشد» از آثار ارزشمند اوست که در خیلی از جشنواره‌ها روی صحنه رفته است. بعد از مدتی دغدغه‌هایش برای تربیت و پرورش کودکان و نوجوانان سبب شد از تئاتر فاصله بگیرد و به سمت ادبیات داستانی برود و آثار ماندگار بسیاری را از خود به یادگار بگذارد. «محمد^(ص) و ماه و دلتنگی» از کتاب‌های معروف اوست که به سال‌های کودکی پیامبر^(ص) می‌پردازد. کتاب‌های «معجزه باران»، «ماهک و پرندۀ‌ها»، «آهوانامه» و «یک ققمغه از کوثر» و نمایشنامه‌های «جوجگنجشک‌ها»، «کی شاخه را تکان داد؟»، «دم گرمزی»، «زنده‌یاد» و «بازی‌شن‌های داغ» دیگر آثار این نویسنده، پژوهشگر و هنرمند عرصه‌های تئاتر و ادبیات کودک و نوجوان هستند که در فضایی مبتنی بر آموزه‌های دینی و اخلاقی نوشته شده‌اند.

- علاقه مند به نشر آموزه های دینی

دکتر محمدعلی لطفی مقدم، پدر تئاتر خراسان، بر این نظر است که «او برخلاف خانه‌نشینی در سال‌های آخر عمرش در حال نوشتن بود و کتاب‌هایش هم با استقبال زیادی روبه‌رو می‌شد. «او از این پیش‌کسوت فقید تئاتر مشهد به‌عنوان یکی از فرهیخته‌ترین هنرمندان ایرانی یاد می‌کند که بدون ادعا و تظاهر سال‌ها درباره تئاتر نوشته است و نام او هرگز از نمایشنامه‌نویسی، بازیگری و کارگردانی تئاتر حذف نخواهد شد. لطفی مقدم همچنین ابراز امیدواری می‌کند که آثار منتشر نشده این هنرمند به‌زودی توسط خانواده‌اش منتشر شود. در سال ۸۸ که گفت‌وگویی با این مرحوم داشتم و با تیتَر «تنگ‌نظری معضل فرهنگی مشهد است» در روزنامه شهرآرا منتشر شد، متوجه‌شدم که او از چه معضل و مشکلی سخن می‌گوید اما هر چه در این وادی قدم‌زدم بیشتر به ژرفای حرف‌ها و اندیشه‌های او پی‌بردم. او به‌سختی تن به مصاحبه یک‌ساعته با من داد. با متانتی که خاص خودش بود قبول نمی‌کرد در ادامه هم جواب بسیاری از سؤالات را نداد و هیچ‌گاه هم نگفت چرا دو دهه از تئاتر مشهد دور بوده‌است و چرا و چه‌کسانی با تنگ‌نظری بین او و تئاتر این شهر فاصله ایجاد کرده‌اند. اما او همواره از دلتنگی‌اش از تئاتر گفت تا روز جمعه، ۱۶ مهر سال گذشته از دنیا رفت و شنبه که برای بسیاری از اهالی هنر و فرهنگ شهر روز بدی بود در آرامگاه خواجه ربیع مشهد به خاک سپرده شد.

تمام خنده‌ها و دردهای عمو جان حسین

یک سال از نبودش می‌گذرد و هنوز دوستان بی‌شمارش در عرصه تئاتر فقدان او را باور نکرده‌اند. هنرنمایی این بازیگر دوست‌داشتنی بر روی صحنه سال‌هایی تکرار خواهد بود. او مصداق کاملی از این گفته است که نباید از روی چهره آدم‌ها دلشان را قضاوت کرد. او به مهربانی در بین هنرمندان و مخاطبان آثارش مشهور بود. مرد لوطی‌صفت تئاتر مشهد بود که با اینکه قدو بالایی بلند داشت، با موهایی فرفری و سیبل بلند، قلبی مهربان در سینه‌اش می‌تپید. «پنجر» واژه‌ای بود که او وانمود می‌کرد که از آن بدش می‌آید تا با بیان این کلمه از طرف دوستانش با آن‌ها بیشتر ارتباط برقرار کند و با آن‌ها بگوید و بخندد. بیشتر هنرمندان او را به‌عنوان عموحسین می‌شناختند و با او خاطرات بسیاری داشتند. وقتی با او روبه‌رو می‌شدند با خنده و صدای کلفتش می‌گفت: «چطور ی عمو جان؟» این بازیگر توانا که هم صحنه را می‌شناخت و هم قاب تصویر را، سابقه بازی در چند فیلم و مجموعه تلویزیونی را در کارنامه خود داشت. «روایت عشق»، «سیبل مردونه»، «گنج روان»، «مردی شبیه باران»، «گرگ‌های گرسنه»، «حلقه‌های ازدواج» از آثار تصویری این بازیگر فقید است.

- شمری که گریه می‌کرد

نقش «شمَر» در فیلم «رجز» به‌کارگردانی زنده‌یاد رضا کمال علوی از هنرنمایی‌های شاخص او به شمار می‌آید. به‌گفته بسیاری از دوستان او بعد از فیلم‌برداری در رثای امام حسین^(ع) می‌خواند و ضرب می‌گرفت و گریه می‌کرد. مهم‌ترین بازی‌های این بازیگر در عرصه تئاتر ایفای نقش «رستم» در نمایش بازی‌نامه باستان» و نقش «قاسم جیگرکی» در نمایش «دل بسته» بود که در اذهان مخاطبان تئاتر ماندگار است. مهم‌ترین خاطراتی که از او تعریف می‌کنند، بازی در تئاتر «دانگ هفتم» است که به‌پایش آسیب جدی می‌بیند اما با همان پا تا آخر نمایش با قدرت ایفای نقش می‌کند و بعد به بیمارستان منتقل می‌شود.

رضا حسینی درباره نمایش‌هایی که این هنرمند فقید در آن‌ها به ایفای نقش پرداخته است نیز توضیح می‌دهد. او در بیشتر آثار رضا صابری حضور داشت. در آثار مرحوم انوشیروان ارجمند هم بازی کرده بود. به‌نظرم اوج بازی‌اش در نمایش «شگرد آخر» بود، نمایشی که بیشترین اجراهای عمومی را از میان تئاترهای مشهد در تهران و دیگر مکان‌ها داشت. به‌گفته او نمایش «شگرد آخر» (بر شاه‌پاش این هنرمند استوار بود. به‌طوری‌که شاید کارگردان می‌توانست برای هر کدام از بازیگران جایگزین بگذارد اما برای او نه.

- ما مشهدی هستیم

هادی نوری، پیش‌کسوت تئاتر مشهد هم که در دهه شصت با حسین مقدم آشنا شده است، با یادآوری اجرایی که این هنرمند فقید در تهران داشته است می‌گوید: «حسین مقدم تئاتری به‌نام «حسنی نگو به دسته‌گل» را در موزه هنرهای معاصر اجرا کرد که مورد استقبال مخاطبان قرار گرفت. مردم هم نمایش را دوست داشتند و هم تیپ و صدای خاص این هنرمند را. او با اشاره به برخی از آثار بازیگر فقید، چون «شگرد آخر»، «روغن‌تهنگ» و «رستم و سهراب» خاطره‌ای از او نقل می‌کند: «در جشنواره‌هایی که شرکت می‌کردیم دوست داشت مقام اول را به‌دست آورد به‌شوخی می‌گفت ما مشهدی هستیم و باید این تهرانی‌ها را سر جایشان بنشانیم و اول شویم.» قلب زنده‌یاد حسین مقدم با بهتر بگوییم سید ابراهیم مشمول مقدم در ۲۰ مهرماه سال گذشته بر اثر عارضه نارسایی کبد ایستاد و روز بعد در مشهد تشییع و پس از انتقال به روستای کاهو در نزدیکی مشهد به خاک سپرده شد.

کمال هنر خراسان

باز هم ۱۶ مهرماه. شش سال گذشت از صبح جمعه غمگینی که نه‌تنها هنرمندان تئاتر بلکه همه هنرمندان رخت‌مشکی پوشیدند و به خیابان «شیرین» رفتند تا تلخ‌ترین روز خود را بگذرانند. لبخند کج او گوشه لبانش به یاد بسیاری مانده است، مرد کت و شلواری هنر استان که به تمیزی و شیک‌پوشی معروف بود و خوش‌رویی‌اش او را به‌خصوص در میان نسل جوان تئاتر مردی متمایز از هم نسلانش می‌کرد. از مهم‌ترین فعالیت‌های ماندگار او معلمی بازیگری به‌شمار می‌آید که هنرمندان جوان بسیاری که امروز در تئاتر کشور مطرح‌اند از شاگردان او به‌شمار می‌آیند، کسانی‌که در زمان حیاتش به‌خانه‌اش رفت‌وآمد داشتند و در این شش سال گذشته هم با برگزاری مراسم و برنامه‌هایی، نام و یادش را گرمی داشته‌اند.

- معلمی توانا در تئاتر

او نه تنها در عرصه‌های بازیگری و کارگردانی تئاتر توانایی بسیاری داشت، در زمینه فیلم‌نامه‌نویسی، فیلم‌سازی هم آثار بسیاری از خود به یادگار گذاشت و سمت‌های مدیریتی بسیاری هم برعهده گرفت. بسیاری به او به‌دلیل فعالیت‌های گسترده‌اش در زمینه‌های مختلف هنری لقب «کمال هنر خراسان» را دادند. او در زمینه تئاتر نیز در آثاری از جمله «پسرای عموصحر او دخترای ننه‌دریا»، «باغ آرزوها»، «میراث»، «عاقبت قلم‌فرسایی»، «مسافران»، «خانه روشنی»، «در حضور باد»، «طوبی»، «ناگسستی»، «خودکشی»، «خواستگاری»، «فرشته برف» و «روزنامه دیواری» به فعالیت پرداخته بود. هنرنمایی او در تئاترهای «مرگ فروشنده» و «همه پسران من»، به کارگردانی ججت طباطبایی، از آخرین آثار ماندگار این استاد فقید در دهه ۹۰ به‌شمار می‌آید. «مسئول تئاتر حوزه هنری خراسان»، «قائم‌مقام مرکز تولید تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان تهران»، «مدیرعامل کانون هنرمندان خراسان» و «رئیس انجمن هنرهای نمایشی خراسان رضوی» از جمله عناوینی بود که این هنرمند فقید از دهه ۶۰ تا اواخر عمرش - با آن‌ها نیز شناخته می‌شد. وی که دارای مدرک کارشناسی هنرهای نمایشی از دانشکده هنرهای دراماتیک بود، در حوزه سینما و تئاتر در مراکز آموزشی دولتی و غیردولتی‌ای، از جمله دانشکده علامه طباطبایی (تهران)، کانون پرورش فکری (تهران)، جهاد دانشگاهی (مشهد)، سروش صداوسیما و… تدریس داشت.

- ما همیشه با هم بودیم

زنده‌یاد سعید تشکری در بخشی از یادداشت خود در کتاب «آقا کمال» نوشته است: «من و این یار سفرکرده همیشه باهم بودیم. هر دوست و رفیق و همکاری مجموعه‌ای از روزها و سوزها را با کسانی می‌سازد. هم سفر بودن زیستن در همین دنیاست و بغض و شادی داشتن رفیق هم در همین سفرها به وجود می‌آید. در این چندسال زندگی همه‌ما با هم چندبار شده که یکی ازما رفته یا اصلاً نرفته است و ما رفته تصورش کرده‌ایم اما آدمی‌که تأثیرگذار بر محیط زیستی و معرفتی خودش است، فضیلتی دارد که هیچ‌گاه فuschل و فضشش گم نمی‌شود. پس او به‌خاطر فضیلتی که داشت، نرفته است و از خاطر ما محو نمی‌شود و این یادمان باشد.» زنده‌یاد سیدرضا کمال علوی بعد از چند سال که از بیماری قلبی رنج می‌برد، در صبح جمعه، ۱۶ مهرماه ۱۳۹۶ درحالی‌که هنوز به پایان شش دهه از عمرش نرسیده بود، درگذشت و روز بعد در قطعه هنرمندان بهشت رضا^(ع) به خاک سپرده شد.

و جای خالی‌شان را احساس می‌کنیم. زنده‌یادان حسین زاهدی نامقی، حسین مشمول مقدم، سیدرضا کمال علوی و رضا رزاقور از هنرمندان مطرح و برجسته تئاتر مشهد بودند که در نیمه دوم مهرماه در دهه ۹۰ دار فانی را وداع گفتند.

در این نوشتار مجالی شد تا هرچند کوتاه از هنرمندان فقید تئاتر شهرمان یاد کنیم:

پدر نمایش رادیویی

هشت سال گذشت. او را با صدای خاطره‌انگیزش می‌شناسند، او که از احیاگران فرهنگ و لهجه مشهدی است. طنین صدایش برای مخاطبان مشهدی رادیو بسیار دوست‌داشتنی بود. او از چهره‌های تأثیرگذار و همچنین ماندگار هنر مشهد و خراسان به‌شمار می‌آید که در ۵۵سال فعالیت هنری‌اش در عرصه‌های تئاتر، سینما، تلویزیون و رادیو آثار بسیاری خلق کرد. از مردمی‌ترین چهره‌های هنر خراسان محسوب می‌شود. در سال ۱۳۹۲ یک سال قبل از درگذشت این استاد، مراسم تجلیل از او در جشن اردیبهشت تئاتر خراسان رضوی در سالن اصلی تئاتر شهر مشهد برگزار شد و از تلاش‌های او قدردانی شد. در همان سال از سوزی صداوسیمای خراسان رضوی به او لقب «پدر نمایش رادیویی صداوسیمای خراسان رضوی» دادند و به پاس بیش از نیم‌قرن خدمات بی‌شائبه و خلق آثار بی‌شمار نمایشی در عرصه نمایش رادیو از او قدردانی کردند.

- گاو‌مش حسن که فرار نمی‌کنه!

در گذشته خیلی دور از لحاظ فیزیکی و صدا، خیلی‌ها این هنرمند فقید مشهدی و عزت‌ا... انتظامی را با هم مقایسه می‌کردند. نقش‌های بسیاری وجود دارد که این دو هنرمند یکی در مشهد و دیگری در تهران به‌صورت هم‌زمان به روی صحنه برده‌اند، مثلاً در «عزاداران تپل» هر دو نقش مرد خرابه‌نشین را بازی کرده‌اند. زنده‌یاد رزاقور داش می‌خواست در فیلم سینمایی «گاو» نقش منش حسن را به‌جای عزت‌ا... انتظامی بازی می‌کرد. با خنده از مجلسی تعریف می‌کرد که همراه با آقای بازیگر با یکدیگر دیالوگ‌های گاو را تکرار می‌کرده‌اند. دلش می‌خواست تمام نقش‌هایی را که انتظامی بازی کرده است دوباره بازی کند: «کاش می‌توانستم درنمایش «آی باکلاه، آی بی‌کلاه» مردروی بالکان باشم، یاد «شبی که صبح نشد» وکیل باشم» و با همان لحن دیالوگ «گاو» را تکرار می‌کند: «گاو‌مش حسن که فرار نمی‌کنه!» و تلخ می‌خندد. اصلاً انگار او دلش می‌خواست است عزت‌ا... انتظامی باشد. او در دو دهه ۴۰ و ۵۰ ستاره بی‌بدیل صحنه بسیاری از تئاترهای مطرح مشهد بود که هر کدام از آثارش جایگاه ویژه‌ای در تئاتر کشور داشتند.

از مطرح‌ترین آثار صحنه‌ای آن زمان او می‌توان به «مراض» و «دلکف و نظامی»، «اسب سفید» و «مرگ با لبخند»، «شبی که صبح‌نشد»، «عقل برتر از احساسات» و «آی با کلاه، آی بی‌کلاه»، «قائم‌مقام ریاست کل»، «تردید قانون»، «کلنل و پدر»، «مکتب خانه» و «آسدکظم» اشاره کرد. او با بیش از نیم‌قرن فعالیت در نمایش‌های تلویزیونی و بیشتر از آن، رادیو، یکی از هنرمندان ماندگار صداوسیمای خراسان است. بسیاری از مردم او را با نقش شخصیت دوست‌داشتنی وی ادعای «گل‌مراد» می‌شناسند. او کار در رادیو را با «داستان شب» آغاز کرد، با «گل بوته‌ها» مطرح شد و با تولید و هنرنمایی هزاران برنامه رادیویی، به شهرت و محبوبیت رسید.

- آیا روزی می‌توان مانند او مردم را شاد کنم؟

رضا کیانیان، بازیگر برجسته تئاتر، تلویزیون و سینمای ایران، یادداشتی برای این هنرمند فقید نوشته که در کتاب «آقای صدای خاطره‌انگیز» منتشر شده است: «نام او از زمانی برای من آشناست که او چهره سرشناسی در هنر نمایش مشهد بود و من نوجوانی عاشق نمایش بودم. آن روزها باها با خودم فکر کرده‌بودم که آیا می‌شود روزی با او هم صحبت شوم؟ آیا می‌شود روزی محبوبیت او را به دست آورم؟ آیا می‌توانم روزی مثل او مردم را شاد کنم و بخندانم؟ و آیا می‌توانم روزی مثل او مردم را بگیرانم؟ زنده‌یاد رضا رزاقور که از آذرماه سال ۱۳۹۲ در دست داده بود، صبح روز ۲۹ مهر ۹۳ به دلیل ایست قلبی در بیمارستان امام رضا^(ع) درگذشت و پیکرش در قطعه هنرمندان بهشت رضا^(ع) مشهد به خاک سپرده شد.

ایستگاه خبر

مدیر پردیس سینمایی برقی مشهد:

وضعیت فروش سینما فاجعه بار است

مدیر پردیس سینمایی برقی مشهد با اشاره به اینکه اکران نشدن فیلم‌های جدید موجب شده است تعداد مخاطبان سینماها به یک دهم ماه‌های قبل برسد گفت: وضعیت فروش این روزهای سینما فاجعه‌بار است.

ناصر روئین‌تن در گفت‌وگو با ایسنا درباره وضعیت این روزهای سینما و تأثیر نیمه‌بها شدن فیلم‌ها در هفته اخیر اظهار کرد: مشکل این روزهای سینما فقط اکران نشدن فیلم جدید است، زیرا فیلم‌هایی که اکران می‌کنیم، تقریباً همگی قدیمی شده‌اند و مخاطب پیش از این به تماشای آن‌ها نشست‌ه است. اکنون نیز کسانی که به سینما می‌آیند معمولاً همه فیلم‌ها را دیده‌اند و مجدداً به تماشای فیلم می‌نشینند. براین اساس نیمه‌بها شدن بلیت‌ها تأثیر چندانی نداشته است.

وی با بیان اینکه اوضاع سینما به هیچ‌وجه خوب نیست افزود: فروش شهریور ماه سینماها خوب بود اما سه هفته است که نه فیلم جدیدی به سینما آمده و نه تماشاگر جدیدی.

مدیر پردیس سینمایی برقی با بیان اینکه اکران فیلم جدید حتی در این وضعیت قطعاً مخاطب را به سینما خواهد کشاند تصریح کرد: اکنون برخی مخاطبان پیگیر اکران فیلم‌های جدید از سینما هستند اما فیلم جدیدی نیامده است که بخواهند تماشا کنند. بر این اساس به نظر اکران فیلم‌های جدید وضعیت فروش سینما را بهتر می‌کند. سینما با فیلم زنده است و اگر فیلم برای اکران نداشته باشیم، سینما فعال نخواهد بود.

روئین‌تن درخصوص راهکار بهبود شرایط فعلی سینما خاطرنشان کرد: در این شرایط که تهیه‌کننده‌ها راضی به اکران نمی‌شوند، دولت می‌تواند فیلم‌ها را از آن‌ها خریداری و راهی اکران کند تا هم از تهیه‌کننده و هم از سینمادار حمایت کند.

اخبار هنری مشهد

نشست‌های «هنر و تعارضات اجتماعی» در هویزه

سلسه نشست‌های «هنر و تعارضات اجتماعی» روز گذشته در سینما هویزه برگزار شد. امروز این نشست با موضوع «شیوه کنشگری هنرمندان در جریان‌های اجتماعی هنرمندان» حضور هادی حاجتمند، سید جواد نقوی و مجید عسکری برگزار می‌شود. همچنین چهارشنبه نشست «نقش مصرف فرهنگی در تحولات اجتماعی ایران معاصر» با حضور سیدمصطفی حسینی، حسین مهربانی فرومهدی سیم‌ریز برگزار خواهد شد. آخرین نشست با عنوان «مرجعیت فرهنگ دینی در زیست معاصر هنرمندان ایران» با حضور راضیه رجایی، محمدرضا قائمی نیک و امیرمهدی حکیمی برگزار خواهد شد. گفتنی است این نشست‌ها از ساعت ۱۵ تا ۱۷ در سالن شماره ۶ پردیس سینما هویزه برگزار خواهد شد.

۲ سینما سهم مشهد از ۱۸ سینمای جدید کشور

در طول یک‌سال گذشته حدود ۱۸ سینما و ۱۲۹ سالن سینما به ناوگان سینمایی کشور افزوده شده است که از میان آن‌ها دو سینما در مشهد قرار دارد. به گزارش شهرآرا، محمد رضا فرجی، مدیرکل توسعه‌فناوری، سینمایی، سمعی و بصری، با ارائه‌گزارشی از اقدامات انجام‌دنده در این حوزه گفته که در طول سال‌های اخیر سعی شده است سالن‌های نمایشی فیلم، به‌ویژه در شهرهای محروم، کم‌برخوردار و شهرهایی که سالن سینما نداشتند و از این رسانه فرهنگی محروم بودند، افزایش داده شود. براساس آماری که فرجی ارائه داده است در طول یک سال گذشته ۱۸ سینما و ۱۲۹ سالن سینما به ناوگان سینمایی کشور افزوده شده است که در این میان دو سینما با ۱۲ سالن نیز در مشهد شروع به کار کرده‌اند تا شمار سینماهای خصوصی مشهد را به عدد هفت برسانند. در سال ۱۴۰۰، «سینما برقی» در حوالی میدان جانباز با شش سالن سینما و ۳۶۸ صندلی و «سینما پارک بازار» با شش سالن سینما و ظرفیت ۷۰۰ صندلی، به‌عنوان تنها سینما در حاشیه‌شهر مشهد به سینماهای شهرمان، افزوده شدند.

اکران اثری از فیلم سازمشهدی در جشنواره فیلم کوتاه تهران

«سینمای بین‌الملل» آغاز می‌شود و تادوم آبان ۱۴۰۱ ادامه دارد. این دوبخش همچنین فیلم‌هایی با ژانرهای متنوع در قالب‌های داستانی، انیمیشن، تجربی و مستند را شامل می‌شوند. از مشهد فیلم کوتاه «۱۳۲۲ نفر می‌بینند»، به کارگردانی کمیل سهیلی، سینماگر مشهدی، در روز پنجشنبه، ۲۸ مهرماه امسال (ساعت ۱۳) اکران می‌شود.